

Part. Ærede Medlemmer ville kunne forstaa dette, og jeg fremførte, hvad der burde have staaet i Loven, men ikke kom derind i Fjor, da Loven var til Revision, rimeligvis af den Grund, at der hidtil aldrig havde været saa mange Andragere, at de ikke alle havde kunnet tilfredsstilles. Jeg gør disse Bemærkninger, fordi vor Stilling netop var dikteret ud fra den Forudsætning, at vi mente, at den Fordelingsmaade, som jeg fandt uretfærdig, maatte føre til, at naar det kom saa vidt, at ikke nær alle de, der søgte, kunde faa Laan, vilde det falde særlig haardt paa de Amter, hvor der ikke er saa stor Tilstrømning, som der er fra enkelte jyske Amter. Og paa den Basis, der ligger til Grund for Loven, fandt vi derfor ingen Anledning til at gaa ud over det, Loven fastsætter. Det udtalte jeg udtrykkelig i min Tale, og det er blot det, jeg har ønsket at fremføre her til Motivering.

Wulff: Jeg vil sige til det ærede socialdemokratiske Medlem (Stauning), at Husmændene faa akkurat lige meget i Aar, enten vort Ændringsforslag vedtages eller ej. Hvorvidt de faa noget mere det eller de følgende Aar, kunne vi lade følgende Aars Rigsdage være Herre over.

Dernæst skal jeg sige, at det, at Socialdemokraterne her i Tinget og andre Steder have erklæret sig villige til at støtte Laan i større Udstrækning til Haandværk og Industri, har ikke synderligt at gøre med det Spørgsmaal, der ligger indenfor Konsekvensen af dette Forslag, om Regering og Rigsdag betragte som tilstrækkelig Grund til arbitrært at forhøje det givne Tilskud, at der fremkommer flere Ansøgninger, end der er paaregnet.

Stauning: Jeg skal blot sige, at det ærede Medlem understregede gentagende meget stærkt, at han bl. a. ikke ønskede at gaa med til denne Merbevilling til Husmændene, fordi han ikke troede paa, at den Praksis vilde blive udstrakt til at gælde overfor Haandværk og Industri. Der skal jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der flere Gange fra socialdemokratisk Side har været forelagt Forslag om at forhøje Bevillingerne til Udlaan til Motorer og Værkstedsmaskiner for Haandværk og Industri, men at dette Forslag hver Gang er blevet slaaet ned af det ærede Medlems Meningsfæller sammen med tidligere Regeringer.

Landbrugsministeren (Poul Christensen): Jeg takker ærede Medlemmer for deres Tilslutning, og jeg takker for Indstillingen, hvori Tilslutningen pointeredes saa stærkt fra den ærede Ordfører, medens jeg til Gengæld maa beklage den Stilling, Højremindretallet har indtaget. Hvad angaar det af Mindretallet stillede Ændringsforslag, skal jeg kun sige, at hvis Pengene ikke bleve brugte, hvis det viste sig, at der ikke var Brug for Pengene, vilde de jo blive opsparede af sig selv; saa behøvede vi jo ikke dette Ændringsforslag. Men hvis der er Brug for Pengene, som det er min Tro, at der vil blive, forekommer det mig højst uheldigt med det Ændringsforslag, som Højremindretallet her har tilladt sig at stille.

Jeg havde troet, at der indenfor alle de politiske Partier — ogsaa fra Højre — her i Salen havde været Enighed om, at det i en Periode som den, vi i Øjeblikket befinde os i, var i høj Grad ønskeligt, om man ved den Slags Lovforanstaltning, her er Tale om, kunde i højere Grad end tidligere knytte Befolkningen til Landet. Jeg tror, det er en Lykke for Samfundet, om saadant kunde ske, og jeg tror, de Bestræbelser ville lønne sig manglefold, som man gør i saa Henseende. Men jeg skal ogsaa overfor Ændringsforslaget fra Højres Side gøre opmærksom paa, at der er betydelige opsparede Midler fra den første 5-aarige Periode, da dette Spørgsmaal forsøgtes løst. I Perioden 1899—1904 havde man til Disposition 10¹/₂ Mill. Kr., og der er kun blevet forbrugt 6,529,517 Kr. 02 Øre, saaledes at det opsparede Beløb i den første 5-aarige Periode var lige op mod 4 Mill. Kr., i alt Fald 3,870,000 Kr., saa det forekommer mig, at naar man ser hen til, at det dog er Penge, der have været Genstand for Bevilling fra Lovgivningsmagtens Side, men ere opsparede, synes jeg dog, da vi nu ere paa et Tidspunkt, hvor der trænges til flere Penge, at der kunde være Grund til at overveje, om ikke nogle af dem eller maaske de allesammen kunde være Genstand for Bevilling. I den sidste 5-aarige Periode har der derimod ikke været opsparret noget, i alt Fald overordentlig lidt; det Beløb, der er brugt til Dato, er 14,509,305 Kr. 08 Øre, og alle Laanesagerne ere ikke nær i Orden endnu, saa det ikke er muligt at opgøre i Øjeblikket, om der overhovedet vil spares noget. Bliver der sparet noget, vil det i alle Tilfælde kun være et meget lille Beløb. Jeg vil derfor indstændigt tilraade det høje Ting